

РЕШЕНИЕ

№ 682

гр. София, 10.02.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 26 състав,
в публично заседание на 15.01.2014 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Мирослава Керимова

при участието на секретаря Мая Георгиева, като разгледа дело номер **7679** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 145 и следв. от АПК.

Образувано е по жалба на [фирма] против Уведомително писмо на заместник изпълнителен директор на ДФ „Земеделие” с изх. № 01 – 2600/4871 от 11.06.2013г за прекратяване на агроекологични плащания /АЕП/ по програма за развитие на селските райони /ПРСР/ 2007 – 2013г за кампания 2012г по отношение на [фирма]. Претендира се незаконосъобразност на оспорвания акт на основания изложени в жалбата. Според жалбоподателя, неправилно административният орган е приел, че не е подадено заявление за плащане по мярка 214 с направление "Биологично растениевъдство" през кампания 2012г." от [фирма] - в ликвидация, ЕИК[ЕИК]. Това било така, тъй като по силата на Договор за продажба на търговско предприятие от 13.09.2012г. в изпълнение на предварителен договор за покупко-продажба на Търговско предприятие от 12.04.2012г. [фирма] купува правото на собственост върху търговското предприятие на фирма [фирма] - ЕИК[ЕИК] като съвкупност от права задължения и фактически отношения, създадени при досегашната му дейност. Твърди се, че като правоприменик на [фирма] - ЕИК[ЕИК] [фирма] подава заявление за подпомагане по отношение земеделските парцели, стопанисвани от [фирма], видно от заявление за подпомагане от 22.05.2012г. На следващо място се сочи, че съгласно разпоредбата на чл. 65, ал.1 от

НАРЕДБА № 11 от 6.04.2009 г. за условията и реда за прилагане на мярка 214 "Агроекологични плащания" от Програмата за

развитие на селските райони за периода 2007 - 2013 г., ДФ Земеделие -Разплащателна агенция, одобрява, намалява, или отказва изплащането на годишната финансова помощ, след извършване на административни проверки и проверки на място за изпълнение на изискванията за подпомагане на агроекологичните дейности." В тази насока се сочи, че проверка на място не е направена по отношение на Земеделските парцели, стопанисвани от [фирма], а впоследствие от [фирма], което било задължително. Прави се искане за отмяна на обжалвания акт като незаконосъобразен.

В съдебно заседание, жалбоподателят се представлява от адв. Х., който поддържа жалбата.

Ответникът по жалбата, зам. изпълнителен директор на ДФ „Земеделие” , се представлява от юрк. М., който оспорва жалбата. Претендира законосъобразност на обжалвания акт на всички основания по АПК. На първо място твърди, че жалбоподателят не е уведомил административния орган за прехвърлянето на предприятие, както и за продължаване от страна на правоприменика на поетия агроекологичен ангажимент. На следващо място се позовава на приетата по делото СТЕ експертиза, според която се установява, че правоприменикът на [фирма] – [фирма] в заявлението си за 2012г не е декларирало имота, който е заявен от [фирма] и по отношение на който е поет петгодишен ангажимент. Претендира разноси по делото, включително юрисконсултско възнаграждение.

СГП, уведомена с писмо, не прави искане за конституиране като страна в производството по делото и не изпраща представител.

АССГ в настоящия съдебен състав, при извършена проверка за допустимост на жалбата, приема същата за допустима като подадена в срок, от активно процесуално легитимирана страна срещу акт, който подлежи на съдебен контрол за законосъобразност пред настоящия съд и съдебен състав. Оспореното писмо има характер на индивидуален административен акт, тъй като с него се прекратява агроекологичен ангажимент по мярка 214 „Агроекологични плащания” от ПРСР 2007-2013г за кампания 2012г. Същото засяга права и законни интереси на жалбоподателя. Жалбоподателят не представи в хода на производство по делото договора за прехвърляне на предприятие между [фирма] и [фирма], въпреки дадена възможност от страна на съда в тази насока и отлагане на делото за събиране на тези доказателства. От друга страна обаче тези данни подлежат на вписване в Търговския регистър. Търговският регистър е единна, централизирана, база данни, управлявана от информационна система и съдържаща вписаните обстоятелства за търговци, за които със закон е уредено, че подлежат на обявяване и вписване.

По търговския закон щом едно обстоятелство е вписано в търговския регистър, то е узнато от третите лица. В търговския регистър се вписват само обстоятелствата, които са посочени в закона. Съдът извърши служебна проверка в Търговския регистър по отношение на твърдяното обстоятелство и установи, че [фирма] към 07.02.2014г е заличено юридическо лице. През 2012г е извършено прехвърляне на търговско предприятие между [фирма] и [фирма], което към 15.10.2012г е било вписано обстоятелство в Търговския регистър. Вписването в търговския регистър може да има декларативно (оповестително) или конститутивно действие. При декларативното действие вписването само констатира наличието на определен факт. При

конститутивното действие обстоятелството или факта поражда правни последици едва след вписването (обективно не съществува в правната действителност преди това). Т.е. вписването се явява елемент от правното съставяне. Принцип на търговското право е, че вписването има декларативно действие, а конститутивното е изключение. Освен това съществува и т.нар. доказателствено действие на вписването: едно вписано обстоятелство се счита за съществуващо до доказване на противното.

Разграничават се два вида действия на вписването:

1/ за търг.дружества вписването има учредителен характер - конститутивен - от датата на вписването в търговския регистър възниква ЮЛ на ТД.

2/декларативен характер;

Правно значение на търговският регистър е в това, че

всички обстоятелства, вписани в търговския регистър се считат за известни на третите лица. Това е т.нар. "уведомително действие" на търговския регистър.

Освен това регистърът има и действие на обществено доверие - вписаните в търговския регистър обстоятелства се считат за съществуващи, дори и да не съществуват.

От друга страна, невписаните обстоятелства се считат за несъществуващи. Докато не стане вписването, един реален факт се счита за несъществуващ. Предвид извършените справки в Търговския регистър, съдът приема за доказан факта на прехвърляне на предприятие от [фирма] към [фирма] към м. 09.2012г, който е вписан в ТР и се явява вписано обстоятелство към м. 10.2012г. Същият факт се явява вписано обстоятелство в ТР преди датата на образуване на административното производство при ответника, поради което и съдът не може да приеме, че той е бил неизвестен за ответника към 25.01.2013г. Фактът на прехвърляне на предприятие от [фирма] към [фирма] предопределя и правния интерес на второто дружество да оспорва по съдебен ред административен акт на ответника от 11.06.2013г, с който се прекратява агроекологичен ангажимент по отношение на фирмата праводател .

На л. 26 по делото е представена като доказателство обратна разписка, от която се установява, че съобщението за изготвения акт е получено от жалбоподателя на 18.06.2013г, а жалбата срещу акта е подадена на 25.06.2013г в рамките на преклузивния 14 дневен срок за обжалване .

При извършена служебна проверка за нищожност на обжалваното писмо, АССГ в настоящия съдебен състав приема, че същото има характер на индивидуален административен акт, с който се засягат права и на фирмата правопреемник на тази, по отношение на която е прекратен агроекологичния ангажимент. Последната е заличено ЮЛ, поради което и не може да бъде конституирана като заинтересована страна в производството по делото. Същият акт е издаден във валидна писмена форма, изведен с изходящ № през деловодната система на администрацията при органа, подписан от органа – издател. Актът е подписан от компетентен орган – зам.изпълнителен директор на ДФ „З”. Съгласно разпоредбата на 20 т.2 и т.3 и чл. 20а ал.1 и ал.2 от ЗПЗП, изпълнителният директор на ДФ Земеделие организира и ръководи дейността на фонда, като представлява същия. Изпълнителният директор на фонда е и изпълнителен директор на РА, като организира и ръководи и дейността на РА. На л. 157 по делото е представена заповед № 03- РД /606 от 21.02.2013г на изпълнителен директор на ДФ Земеделие РА, с която същият на основание чл. 10 т.1 и т.2 и чл. 11 ал.2 от У. правилник на ДФ „Земеделие” делегира на зам. изпълнителен директор на ДФ Земеделие С. К. : по т. 3 от заповедта, права да издава и подписва

писма за откриване на производство по издаване на акт за прекратяване на агроекологичен ангажимент по мярка 214 „Агроекологични плащания”, както и за прекратяване на агроекологичните ангажименти по мярка 214 „Агроекологични плащания”. Оспорваното писмо е издадено от зам.изпълнителен директор на ДФ Земеделие предвид делегираните му права с посочената заповед. Предвид горното, АССГ в настоящия състав приема, че оспорваният индивидуален административен акт е издаден от компетентен орган, в кръга на неговата материална компетентност, във валидна писмена форма.

При установяване на фактическата обстановка по спора, във връзка с преценката на материалната законосъобразност на обжалвания акт и издаването му при спазване на законово регламентираната процедура, съдът констатира следното: През 2010 година [фирма] е заявила за подпомагане по мярка 214 -биологично растениевъдство, един парцел с площ от 8.84 ха в землището на [населено място]. От изслушаната по делото и приета като доказателство експертиза се установява, че 2010 г. се явява първа година за пет-годишния ангажимент, поет от [фирма]. Парцелът е заявен за подпомагане по мярка АП06 - биологично растениевъдство в преход. Одобрени са за мярката 8.83 ха. През 2011 година „О. плод” е заявила по мярка 214 същия парцел, като е изключена площ в средата на парцела в размер на 0.13 ха, заета от дървета и храсти. През 2012 година собствеността върху търговското предприятие на О. плод О. е преминала към ЕКОТЕРРА Е., по силата на договор за покупко-продажба на предприятие. В действителност, ЕКОТЕРРА Е. се явява правопреемник на поетите от О. ПЛОД Е. задължения. За стопанската 2012 г. ЕКОТЕРРА Е. е подала заявление за подпомагане на 27.04.2012 г., което е било коригирано на 22.05.2012 г. Копие от заявлението за подпомагане е приложено по делото (л. 158 - 213). За землището на [населено място], където се намира процесния парцел, ЕКОТЕРРА Е. е заявила за подпомагане за 2012 г. три парцела, като според експертизата, която съдът кредитира като пълно отговаряща на поставените въпроси, само един от тях попада в обхвата на физически блок 176, където се намира процесния парцел. Това е парцелът, заявен с композитен номер 17018-176-1-3, заявен с площ от 10.10 ха. Както се вижда и от приложените по делото материали, нито в представеното на 27.04.2012 г. заявление (л. 169 по делото), нито в коригираното такова от 22.05.2012 г. (л. 198 по делото) , парцелът не е заявяван за подпомагане по агроекологични плащания. От графиката на заявления от [фирма] през 2012 г. парцел 17018-176-1-3 (Приложение 1) и графиката на заявления от [фирма] през 2010 г. (л.43 по делото) и през 2011 г.(л.92 по делото) се вижда, че тези парцели не са идентични или припокриващи се, а са съседни един на друг. В.л. е направило и справка в МЗХ и ДФЗ-РА по отношение на границите на заявените за подпомагане парцели , като е установило следното: Дружество „О. плод” е поело агроекологичен ангажимент за 5 години, считано от 2010 г. за парцел, зает от пасище с площ от 8.84 ха, намиращ се в землището на [населено място], област М.. За установяване на поетия агроекологичен ангажимент са приложени документи - л. 129 - 150 по делото. За 2010 и за 2011 година, дружество „О. плод” е заявявало парцел БЗС 17018-176-1 за подпомагане по мярка 214 АЕП - с код АП06 - постоянно затревени площи -биологично растениевъдство в преход. Това се потвърждава и от представените по делото документи - извадки от заявленията за подпомагане на „О. плод” (л. 41 за 2010 г. и л.103, 115-128 за 2011 г.). През 2012 година [фирма] е придобило собствеността върху активите и пасивите на „О. плод”, въз основа на изпълнение на предварителен

договор от 12.04.2012 г. Въз основа на това [фирма] е заявило за подпомагане и процесния парцел в землището на [населено място], а именно: БЗС 17018-176-1. Копие от подаденото от „Е.“ заявление за подпомагане за 2012 г. е представено и по делото - л. 158 - 213 по делото. От представените материали се установява, че и в двете подадени заявления за 2012 година от [фирма] -първоначалното, подадено на 27.04.2012 г. (л. 169 по делото) и в последващото с извършени върху него корекции от 22.05.2012 г.(л. 198 по делото) , процесният парцел БЗС 17018-176-1 е заявен за подпомагане по мярки СЕПП и НР2. Няма отразяване същият парцел да е заявяван по мярка АПО6, за което е бил поет 5-годишен ангажимент от [фирма].

На основание чл. 26, ал. 1 от АПК, ДФ „Земеделие“ РА открива производство по издаване на административен акт за прекратяване на многогодишен ангажимент , като изпраща до [фирма] писмо, с което уведомява дружеството за започналото производство. Видно от съдържанието на писмото, производството се открива, тъй като при извършването на административни проверки на основание чл. 65, ал. 1 от Наредба № 11 от 06.04.2009 г. за условията и реда за прилагане на мярка 214 "Агроекологични плащания" от Програмата за развитие на селските райони за периода 2007 - 2013, за спазване на поет петгодишен агроекологичен ангажимент, ДФЗ-РА установява, че [фирма] не е подала Заявление за плащане по мярката през кампания 2012 г. Във връзка с това, дружеството е уведомено, че : Съгласно чл. 7 от НАРЕДБА № 11 от 6.04.2009 г. за условията и реда за прилагане на мярка 214 "Агроекологични плащания" от Програмата за развитие на селските райони за периода 2007 - 2013, агроекологичните дейности или направления се изпълняват за период от пет последователни години, като този срок започва да тече от началото на годината, в която е подадено „Заявление за подпомагане", което през първата година е и „Заявление за плащане". През всяка следваща година до изтичане на петгодишния ангажимент кандидатите за подпомагане подават само „Заявление за плащане". Съгласно чл. 67, ал. 1 от горепосочената Наредба, земеделски стопани, които не подадат "Заявление за плащане" по време на агроекологичния си ангажимент, възстановяват получената финансова помощ или част от нея съгласно чл. 18, ал. 4 и се изключват от подпомагане по мярка "Агроекологични плащания". В писмото изрично е изписано, че дружеството [фирма] не е подало заявление за плащане по мярка 214 с направление "Биологично растениевъдство" през кампания 2012г. Предвид гореизложеното, във връзка с чл. 21 от Регламент (ЕС) № 65 на Комисията от 27 януари 2011 година за определяне на подробни правила за прилагането на Регламент (ЕО) №1698/2005, на основание чл. 18, ал. 3, т. 4 и чл. 67 ал. 1 от Наредба №11 от 6.04.2009, дружеството се уведомява, че ДФЗ-РА е предприело действия по прекратяване на агроекологичния ангажимент по направление "Биологично растениевъдство".

По делото е представено като доказателство писмо вх. № 01 – 2600/854 от 05.02.2013г , с което пълномощник на [фирма] като правоприемник на [фирма] уведомява ДФ „Земеделие“ за извършеното правоприемство и декларираните от [фирма] земи през 2012г.

С оспорваното Уведомително писмо изх. № 01 – 2600/4871 от 11.06.2013г зам. изпълнителният директор на ДФ „Земеделие“ прекратява агроекологични плащания /АЕП/ по програма за развитие на селските райони /ПРСР/ 2007 – 2013г за кампания 2012г по отношение на [фирма].

Видно от текста на оспорваното писмо, в резултат на извършени административни

проверки на основание чл. 65, ал. 1 от Наредба № 11 от 06.04.2009 г. за спазване на поет петгодишен агроекологичен ангажимент ДФЗ – РА е установил, че дружеството не е подало Заявление за плащане по мярката през кампания 2012г. Във връзка с това, същото се уведомява, че : Съгласно чл. 7 от НАРЕДБА № 11 от 6.04.2009 г. за условията и реда за прилагане на мярка 214 "Агроекологични плащания" от Програмата за развитие на селските райони за периода 2007 - 2013, агроекологичните дейности или направления се изпълняват за период от пет последователни години, като този срок започва да тече от началото на годината, в която е подадено „Заявление за подпомагане“, което през първата година е и „Заявление за плащане“. През всяка следваща година до изтичане на петгодишния ангажимент кандидатите за подпомагане подават само „Заявление за плащане“. Съгласно чл. 67, ал. 1 от горепосочената Наредба, земеделски стопани, които не подадат "Заявление за плащане" по време на агроекологичния си ангажимент, възстановяват получената финансова помощ или част от нея съгласно чл. 18, ал. 4 и се изключват от подпомагане по мярка "Агроекологични плащания". Тъй като дружеството, не е подало заявление за плащане по мярка 214 с направление "Биологично растениевъдство" през кампания 2012г. , същото се уведомява, че във връзка с чл. 21 от Регламент (ЕС) № 65 на Комисията от 27 януари 2011 година за определяне на подробни правила за прилагането на Регламент (ЕО) №1698/2005, на основание чл. 18, ал. 3, т. 4 и чл. 67 ал. 1 от Наредба №11 от 6.04.2009, ДФЗ-РА прекратява агроекологичния ангажимент по направление "Биологично растениевъдство". В писмото е даден отговор на направеното възражение с Вх.№ 01-2600/854 от 05.02.2013г., което ДФ "Земеделие" -Разплащателна агенция не намира като основание за промяна на становището си, изразено в издадено писмо с изх.№ 01-2600/854 от 25.01.2013 г.

Предвид гореизложеното от фактическа и правна страна, АССГ в настоящия съдебен състав прави следните изводи:

Първият спорен въпрос, който се поставя от страните, е този, касаещ правоприемството между [фирма] и [фирма]. Съдът погоре изложи съображения за значението на вписаните обстоятелства в Търговския регистър и приема, че вписването на процесното прехвърляне на предприятие от [фирма] към [фирма] има действие на разгласяване на обстоятелството публично, като данните за това прехвърляне не може да се претендират като неизвестни за ответника.

В случая обаче , според съда , не е от значение толкова факта на уведомяване на ДФЗ относно реализираното правоприемство между страните, колкото задължението на правоприемника да продължи прилагането на подпомаганите агроекологични дейности. В случая безспорно дружеството [фирма] не е уведомило ДФЗ за извършеното прехвърляне на предприятие във връзка с поетия петгодишен ангажимент по процесната мярка до датата на образуване на административното производство. Липсва изявление на дружеството правоприемник, че ще продължи да изпълнява поетия от правоприемника ангажимент, а липсват и действия по изпълнение на този ангажимент.

Съгласно разпоредбата на чл. 18 ал. 2 т.1 от Наредба № 11 от 06.04.2009 г. за спазване на поет петгодишен агроекологичен ангажимент, Държавен фонд "Земеделие" прекратява агроекологичния ангажимент и подпомаганите лица възстановяват получената финансова помощ съобразно разпоредбите на ал. 4, когато: 1. стопанствата им са прехвърлени на друго лице, регистрирано в Интегрираната

система за администриране и контрол (И.), което не е продължило прилагането на подпомаганите агроекологични дейности. Тоест в хипотеза на прехвърляне на предприятие от един търговец на друг, за да не бъде прекратен поетия ангажимент от праводателя, следва да се налице две кумулативни предпоставки: На първо място, следва правоприемникът да е регистриран в Интегрираната система за администриране и контрол (И.) земеделски производител и на следващо място, същият следва да продължи прилагането на подпомаганите агроекологични дейности. В случая, от приложените по делото доказателства и от заключението на изслушаната експертиза се установява, че за 2012 г. [фирма] не е подало заявление за плащане и не е заявило БЗС 17018-176-1 по мярка 214 -Агроекологични плащания. Вписването на прехвърлянето на предприятието от „О. плод” към „Е.” в Търговския регистър е извършено след м. септември 2012г. [фирма] е заявило за подпомагане и процесния парцел в землището на [населено място], а именно: БЗС 17018-176-1 /заявен за подпомагане от О. плод. Копие от подаденото от „Е.” заявление за подпомагане за 2012 г. е представено и по делото - л. 158 - 213 по делото. От представените материали се установява, че и в двете подадени заявления за 2012 година от [фирма] -първоначалното, подадено на 27.04.2012 г. (л. 169 по делото) и в последващото с извършени върху него корекции от 22.05.2012 г.(л. 198 по делото) , процесният парцел БЗС 17018-176-1 е заявен за подпомагане по мярки СЕПП и НР2. Няма отразяване същият парцел да е заявяван по мярка АП06, за което е бил поет 5-годишен ангажимент от [фирма].

Тъй като при анализа на данните и документите, съхранявани в МЗХ в.л. е установило, че БЗС 17018-176-1 не е заявяван от [фирма] по мярка 214 „АЕП” за 2011 г. и за 2012 г., съдът не може да приеме, че от страна на дружеството правоприемник е продължило прилагането на подпомаганите агроекологични дейности. Едно от поетите задължения на дружеството праводател се състои в това по време на поетия агроекологичен ангажимент всяка година да подава заявление за плащане по мярка 214 с направление „Биологично растениевъдство”. Липсата на подадено заявление за плащане както от правоприемника, така и от праводателя /към м. 04 и м. 05 2012г няма вписано в ТР правоприемство/ не дават възможност на съда да направи заключение за правоприемство при продължило прилагането на подпомаганите агроекологични дейности.

Съгласно разпоредбата на чл. 67 ал.1 от НАРЕДБА № 11 от 6.04.2009 г. за условията и реда за прилагане на мярка 214 "Агроекологични плащания" от Програмата за развитие на селските райони за периода 2007 - 2013 г., земеделски стопани, които не подадат "Заявление за плащане" по време на агроекологичния си ангажимент, възстановяват получената финансова помощ съгласно чл. 18, ал. 4 и се изключват от подпомагане по мярка "Агроекологични плащания". Нито в папката по делото, нито в МЗХ, нито в материалите, съхранявани в ДФЗ, се намира заявление за плащане за 2012г подадено от [фирма] или от правоприемника [фирма], като не се намира и писмо, с което да се уведомява ДФЗ за поемане от страна на [фирма] на ангажимента, поет от „О. плод” през 2010 година по отношение на процесния БЗС преди датата на образуване на административното производство.

Предвид гореизложеното, АССГ в настоящия съдебен състав приема, че оспорваното писмо е законосъобразен административен акт , издаден при правилно приложение на материалния закон и спазване на процедурата по издаването му.

По отношение на възражението на жалбоподателя, че в случая не е извършена

проверка на място, съдът констатира следното: Агроекологичният ангажимент е прекратен на формално основание – неподадено заявление за плащане по време на поетия ангажимент, поради което неизвършването на проверка на място се явява неотнормено възражение на жалбоподателя към фактическата обстановка по случая.

Предвид гореизложеното, АССГ в настоящия съдебен състав приема, че жалбата на [фирма] против Уведомително писмо на заместник изпълнителен директор на ДФ „Земеделие” с изх. № 01 – 2600/4871 от 11.06.2013г за прекратяване на агроекологични плащания /АЕП/ по програма за развитие на селските райони /ПРСР/ 2007 – 2013г за кампания 2012г по отношение на [фирма] следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

Предвид изхода на делото, на ответника се дължат разноси в размер на 150лв юрисконсултско възнаграждение.

Воден от горното и на основание чл. 172 ал.2 от АПК АССГ в настоящия съдебен състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалба на [фирма] против Уведомително писмо на заместник изпълнителен директор на ДФ „Земеделие” с изх. № 01 – 2600/4871 от 11.06.2013г за прекратяване на агроекологични плащания /АЕП/ по програма за развитие на селските райони /ПРСР/ 2007 – 2013г за кампания 2012г по отношение на [фирма] /заличен търговец/.

ОСЪЖДА [фирма] ДА ЗАПЛАТИ НА Държавен фонд „Земеделие” РА разноси по делото в размер на 150лв.

Решението подлежи на обжалване пред ВАС на РБългария в 14-дневен срок от съобщението до страните за постановяването му.

Препис от решението да се изпрати на страните по делото.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ:

.....